

LA GRAN OBRA DEL PARC BOSC I L'ABNEGACIÓ D'UN HOME

Tots els que estimem la Natura, i que ens agrada gaudir de les bel·leses de parcs i jardins per la seva frondositat d'arbres, plantes i flors de tota classe, no tenim més que desplaçar-nos al nostre Parc Bosc d'aquesta ciutat de Figueres, per saborejar deliciosament de la gran transformació estructural que en menys de dos anys hem pogut ovirar els que diàriament passem unes hores d'esbarjo con també els que solament el visiten esporàdicament.

Enguany que ha estat un any de pluges i entremig dels pinars es perfila en els parterres el naixement d'una herba verda i fresca, la qual dóna relleu i contrast a la vegada, amb algun raig de sol que es desprèn d'alguna escretlla dels pins, la qual dóna la sensació que talment trepitges l'alfombra d'un envelat.

A tot el perímetre del Parc, s'hi troben bancs per descansar i fer petar la xerrada si convé' que per cert és el que es fa més. Per tota la seva àrea hi ha instal·lades in comptables fonts d'aigua potable i fresca, que serveix per amorosir la set de tots els visitants, com també hi ha moltes taules amb seus corresponents seients, per si els visitants es porten dinar o el que creguin convenient, els quals poden menjar amb tota comoditat i a l'aire lliure.

Això fa que podem dir que s'ha fet una gran obra a la ciutat de Figueres, tant per als adults com per als infants, ja que hi ha instal·lats tota classe de gronxadors que són tota la il·lusió i divertiment dels nens i nenes que hi juguen constantment.

Aquesta gran obra, que encara per cert li manca quelcom per ésser completament acabada, coincideix amb els grans desplaçaments —sobretot a l'estiu— de col·legis, excursionistes, turistes i jubilats d'arreu d'Espanya i alguns de l'estranger. I això no fa més que posar en evidència que Figueres es troba a l'altura d'altres ciutats, ja que també té una gran zona d'esbarjament i distracció que no deixa de ser un orgull per la ciutat.

Per altra banda, jo crec no haurà pas passat desapercebut a la clarividència dels que sovint es passegen algunes hores del parc, la presència en-

tremig dels treballadors de l'Ajuntament, del conseller - tinent d'alcalde, encarregat de parcs i jardins, senyor Josep Fajol. Aquest senyor ha demostrat ésser un home de gust, voluntat i abnegació amb tota la seva missió que li va conferir el municipi; àdhuc s'ha fet agradable atent i respectuós per tots els empleats, com també per tots els visitants. Les seves qualitats d'ordenador i gran timoner d'aquesta gran nau —que és el Parc Bosc— són insuperables. M'atreveixo a dir que difícilment es trobarà un substituït amb igualtat de condicions. El senyor Fajol té qualitats, pot i vol fer-ho que és el principal per fer un bon treball i una gran obra.

Ara s'aproximen les eleccions municipals; ignoro si aquest senyor es presentarà o el presentaran com a conseller municipal, però si entra a formar part com a candidat, li augurarem una bona votació a favor seu i si surt conseller, demanem uns simpatitzants de la seva obra al senyor alcalde —sigui el qui sigui—, tingui l'habilitat d'atorgar-li —que ben merescut ho té— la conselleria de parcs i jardins que nosaltres així ho creiem i el Parc Bosc el necessita.

*Josep MORE i 35 firmes més
(Figueres)*

DISCRIMINACIÓ EN EL PRECIO DEL PAN. ¿ES ESTO DEMOCRACIA?

Soy una persona bastante mayor, no etiquetada en ningún partido, pero partidaria de las libertades que hemos buscado en las urnas. Es decir: libertad de expresión, de oportunidades y defensora de los derechos humanos. Contraria, pues, a las dictaduras más o menos disfrazadas.

Leo en la prensa que el pan en Madrid no sube. Muy bien. Sin embargo, hoy voy a mi tahona habitual y sin ninguna previa explicación me cobran de la pieza que ayer valía 17 pesetas, 20. (Difícil calcular lo que representa este aumento en el kilo, ya que el pan no sigue el sistema métrico, por lo que se ve) Y yo me pregunto: si la prensa

habla de Madrid y se calla en lo que a nuestras comarcas se refiere; si el aumento nos lo encontramos las amas de casa sin previo aviso y sin tan siquiera un comentario de advertencia por parte del expendedor, ¿no será que lo que a bombo y platillo se reprime en la capital del Estado puede sucedernos a los que tenemos nuestra residencia en poblaciones que no aparecen habitualmente en el papel de prensa?

Como una española más, creo tener el derecho de ser informada. Y si no lo estoy, creo poder exigir a la autoridad competente que, como en Madrid, no acepte la política de los hechos consumados.

Si no nos queda más recurso que el pataleo, pregunto: ¿Es esto democrático?

*C.D.
(Portbou)*

gpas

**Telèfon
50 57 63**

Engrunes

1 Hi ha unanimitat en una queixa: que els nacionals no puguin entrar al sector de Cap de Creus, Cala Culip, que ocupa un Club de Vacances estranger. A totes les urbanitzacions es pot entrar i visitar els seus carrers i zones públiques. Un dels millors és vedat a la gent del país.

A més dels actius moviments ecològics, s'haurà de pensar seriosament en la defensa dels camins que es tanquen per propietaris poc respectuosos amb